

## Comapedrosa + Tristaina + Sorteny + Vall d'Incles + Toll Bullidor



Aquesta setmana, aprofitant la festivitat de la Mercè a **Barcelona**, hem agafat un parell de dies de vacances i hem tornat a **Andorra**. Hi vam ser per [Nadal](#) però nevava i els accessos per carretera estaven tallats o era obligatori l'ús de cadenes, així que només vam visitar el preciós **Llac d'Engolasters** gelat i rodejat de neu, i evidentment ens vam quedar amb ganes de més, així que hem tornat al **País dels Pirineus**.

Dimarts al vespre vam sortir de **Barna** i vam parar a dormir a **Martinet**, això vol dir que l'endemà al matí vam esmorzar com a reis, les dues fleques del poble ens tenen l'estómac robat. Amb la panxa plena vam seguir amunt, vam entrar a **Andorra** i ens vam dirigir cap a les [Valls del Comapedrosa](#). El primer dia, com a escalfament, vam fer el [Circuit Interpretatiu de les Valls del Comapedrosa](#) que està localitzat a **Arinsal**, i recórrer una part del riu **Pollós**, nosaltres el vam fer circular i tot i això són uns 3 km, que ens van permetre descobrir l'essència de la tardor en aquest indret, hi havia bolets per tot arreu.



A la tarda ens vam acostar fins al **sector Arcalís de Vallnord**, vam aparcar a **La Coma**, a 2.220 metres d'altitud, fonia una rasca... Feia molt de vent i després de comprovar des d'on sortia la [ruta](#) que volíem fer al dia següent, ens vam tancar a la furgó amb la calefacció posada i vam dormir sense incidències. L'endemà vam fer l'excursió als **Llacs de Tristaina**, són un conjunt de 3 llacs molt propers entre ells, la durada és d'unes 2 hores i el bebe la va fer caminant sense problemes. Com es mou per la muntanya, és increïble veure com va creixent i com es mou en aquest medi. M'encanta. A la Lúa la tenim amb otitis i no va poder gaudir dels seus habituals banys en rius i llacs...



Ara tocava dirigir-se al [Parc Natural de Sorteny](#), vam arribar al pàrquing on indicava que no s'hi podia pernoctar, així que vam avançar la ruta de l'endemà a la mateixa tarda. Vam caminar pel costat del riu per camins alternatius a la pista forestal, hi ha trams protegits amb baranes de fusta, hi ha un jardí botànic, una exposició d'art en mig de la muntanya, i el paisatge d'alta muntanya del que ens agrada tant gaudir.



Per a dormir vam baixar fins a l'**Àrea d'AC d'Encamp**, n'hi ha dues, una [cèntrica](#) de pagament (la barbaritat de 23 € per nit) i una altra una mica més allunyada, que té parquímetre durant el dia (de 8 a 20h) però que a la nit és [gratuïta](#), ja us podeu imaginar quina vam triar. Hi ha molts pàrquings amb gàlib a **Encamp** que amb els nostres 2'75m d'altura ens impedeixen entrar, així que vam deixar la furgo a l'àrea d'AC de pagament per a fer quatre compres i per a dormir, vam anar a la gratuïta. Al·lucino amb la pendent d'accés que té el pàrquing, amb neu i gel deu ser la hòstia...



Al dia següent vam anar a descobrir la **Vall d'Incles**, vam pujar fins al refugi de **Siscaró** on vam contemplar un espectacle boví curiós, estava ple de vaques i vedells pastant per tot arreu i de cop es van començar a comunicar entre elles i van anar totes cap al refugi, on hi havia una família passant dificultats per fugir de tanta vaca, ens van comentar que dins del refugi hi havia sal i que en obrir la porta les vaques es van abalançar cap a ells... La pujada es fa una mica dura pel bebe, el paisatge com sempre, preciós.



Per a dinar ens acostem a **Meritxell**, curiós santuari de recent construcció erigit després de patir un incendi que el va destruir per complet. A la tarda, i per a finalitzar la nostra escapada andorrana, fem el camí del **toll bullidor**, que en mitja horeta t'acosta a un salt d'aigua encanyonat per on es colen milers de litres d'aigua per segon. Òbviament no és Murchinson Falls, però està xula. La llàstima és que el camí transcorre pel costat de la carretera principal i com sempre, li fa perdre l'encant. Al arribar al saltant, han muntat una súper plataforma amb escales i mirador per a una observació privilegiada de la cascada, però que trenca tot el paisatge, no plou mai a gust de tothom. Hi ha algun passamans amb cadena que fa més distret el recorregut per als més menuts, que el poden fer tranquil·lament caminant sense grans dificultats.



Ara sí, posem rumb cap a casa, travessem **Andorra** amb un trànsit considerable a la zona de la duana, on ens tornem a parar i aquesta vegada a part d'obrir el maleter, ens fan obrir la porta corredissa i ensenyar l'interior d'un parell de motxilles. Sense més incidències arribem a **Martinet** per a sopar i dormir.

L'endemà tenim dinar familiar, així que carretera i km.